

gaaer Kjøbenhavns Forstæder, med nogle Forandringer udvides til ogsaa at gjælde for en Deel af Frederiksberg og Hvidovre Sogne, har jeg modtaget tilbage det saaledes i Folkethinget vedtagne Lovforslag med Anmodning om dets Fremme her. Da der under denne Sags Behandling i Landsktinget har været nedsat et Udvalg, bliver Lovforslaget nu at tilsende dette Udvalg, for at dets Erklæring derom kan erholdes. Jeg skal derhos bemærke, at Lovforslaget i denne forandrede Form vil findes omdælt paa de Herrers Plads.

Efter Dagsorden foretoges dernæst 2den Behandling*) af Forslag til midlertidig Lov, angaaende Frederiksberg Sogns økonomiske Bestyrelse.

Der var til denne Forhandling af den 3de Landsktingsmand for 9de Kreds (Vjerring) stillet følgende Ændringsforslag:

§ 9 udgaaer Parenthesen: „Og for Lampeveiens Bedkommende imod Nord“.
Som første Affnit fattes under Forhandling §§ 1—7 incl.

Da Ingen begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved § 1 (See Anhang A, Sp. 1335) vedtoges med 32 St. mod 1; som Følge heraf ansaaes den anden Paragraph i dette Affnit for vedtagen uden Afstemning.

Lovforslagets §§ 8—16 incl. samt det til § 9 stillede Ændringsforslag fattes derpaa under Forhandling.

Vjerring: Som det erede Thing vil see, har jeg til denne Behandling af Sagen tilladt mig at stille det Ændringsforslag, som jeg ved første Behandling bebudede, og jeg skal tillade mig med et Par Ord nu at motivere, hvorfor jeg har stillet mit Forslag. Det gaaer ud paa, at, naar § 9 fassatter Grændsen imellem By- og Landsdistriktet at være Fasanveien, Lampeveien og

Falkoneralleen og henregner de Grunde, der for Lampeveiens Bedkommende imod Nord stode til samme, til Bydistriktet, skulde denne Bestemmelse bortfalde, idet Parenthesen udelades. Det, jeg væsentligt har at indvende imod denne Parenthes, er, at Grændsen, naar den bliver staaende, bliver derved uklar og ubestemt. Lampeveien vil rimeligvis i de første Aar ikke blive underkastet nogen Forandring, og man ved altsaa med Visshed, hvor Grændsen er; hvis Parenthesen bliver staaende, bliver Grændsen meget uregelmæssig, og vil rimeligvis i de følgende Aar blive temmelig hyppig forandret. Jeg har allerede ved forrige Behandling gjort opmærksom paa, at det, hvorom her er Tale, er 4 Parceller, der tilsammen udgjøre 45 Tdr. Land, altsaa i Gjennemsnit circa 10 Tdr. for hver Parcel. Det er nu ikke rimeligt, at disse Parceller ville i lang Tid blive at være saa store, men de ville blive deelte og for en stor Deel udlagte til Byggegrunde. Saaledes som Forholdet nu er, ere de væsentlig Landeendomme. Da der nu i Sognet bliver et Bydistrict og et Landdistrict, forekommer det mig rimeligere ligesom ogsaa billigere, at disse Parceller henregnes til Landsdistriktet. Desuden er det mig klart, at det vil være meget let at omgaae de Bestemmelser, der indeholdes i Loven, da jo Cierne af disse Parceller kunne tage en Strimmel Land af deres Eiendomme, mod Nord til Byggegrund, og udlægge hele det Dørlige deraf til Landbrug, hvorved det undgaaer at blive henregnet til Bydistrictet. Naar man nu spørger, hvad der kan indvendes imod, at disse Parceller skulde høre til Bydistrictet, istedetfor til Landdistrictet, er Sagen jo ganske simpel den, at den Deel af Kommunen, der hører til Bydistrictet, faaer ikke Ubetydeligt at udrede til saadanne Foranstaltninger, som nærmest ville komme Bydistrictet til gode, og som mere have en saadan Charakter, der gjør dem egnede til at indføres i Bydistrictet, som f. Ex. Belysning, Veianlæg o. s. v. Jeg skal tillade mig at bemærke, at de Ciere, der boe længere borte fra Lampeveien, maag selv vedligeholde Veiene, og der er ingen Rimelighed for, at Kommunen vilde overtage deres Veie og sørge for dem. Man kan jo sagtens sige, at de ville i hvert Til-

*) Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1392.